

SLOVENSKI INFORMATIVNI LIST V AVSTRALIJI. SYDNEY, MELBOURNE, ADELAIDE, PERTH, BRISBANE, HOBART. ★ Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a periodical.

ZIVA VERIGA

SKORAJ VSAK SLOVENEK pozna tržaško burjo. Če ne iz lastne izkušnje, pa iz pripovedovanja drugih. Tisto burjo, ki te prepriha skozi kosti in ti spodmakne noge, da se prekucneš kot si dolg in širok, ako se nisi na njen sunek vnaprej temeljito pripravil. Včasih je tako močna, da ne moreš napraviti niti koraka. Starodavna izkušnja uči, da se je v takih primerih najbolje vreči na tla, preden te burja tja položi.

Kadar je treba prečkati cesto, si ljudje pogosto pomagajo tako, da si podajo roke in se kot živa veriga počasi pomikajo na drugo stran ceste. Veriga se razklene šele, ko je zadnji člen na varnem. Ljudje, ki so se morda srečali prvokrat v življenju, se z očmi zahvaljujejo drug drugemu za pomoč, ki so je bili deležni. Potem se spet razkrope vsak na svojo stran, da se morda nikoli več ne snidejo.

Spomin na to živo verigo mi je vzbudila opomba p. Bazilija v zadnji številki MISLI: "Tako zdaj vem, koliko je približno Slovencev tam okoli. Treba pa je najti še druge, ki jih na prvem obisku nisem mogel izslediti. Ti reveži so popolnoma osamljeni in muči jih duševna depresija, ker iz svojega 'busha' ne vidijo izhoda in ne bodočnosti".

Burja političnega viharja, ki je zadivjal nad slovenskim narodom leta 1941 in še zmerom divja, je razmetala Slovence ne le po vseh kontinentih, temveč je posameznike zanesla v bolj ali manj zapuščene kote, kjer se čutijo izgubljene in pozabljene. Če bi bili rojeni v "bushu", bi jim osamljenost ne bila tako težka. Bi pač zrasli z njo. Tako jim je pa toliko težje, ker so odtrgani od ljudi in krajev, ki je bilo z njimi doslej povezano njihovo življenje.

Oni Slovenci, ki živijo po mestih v bližini večjega števila rojakov, se morda niti ne zavedajo, kolikšna ugodnost za njihovo dobro počutje in lepše življenje je že v samem dejstvu, da se lahko shajajo in po domače pomenijo. Drug drugemu

odkrivajo svoje misli, svoje probleme, vtise in doživljanje. Velika dobrota je v tem, da blizu mene živi nekdo, ki se mu po žilah pretaka enako slovenska kri kot meni. V stiski mi bo priskočil na pomoč prej kot tujec. Toda če se teh dobrin ne zavedajo oni, ki jih uživajo, se jih pa toliko bolj tisti, ki jih niso deležni.

Zavedam se, da je večina nas šele nekaj let v Avstraliji in da se moramo vsi še vedno boriti z začetnimi težavami. Šele prav zadnje čase smo se začeli zavedati skupnosti, se nekoliko razgledali okoli sebe in začutili potrebo po zblizanju in sodelovanju. Slovenska društva, načrti okoli slovenskih domov, to so prvi znaki, da se vrača v nas stara moč. Mnogi so si že zavihali rokave za delo med nami. Prepričan sem, da bo vedno več delavcev na tem področju, kajti vedno več bo tudi dela in problemov, ki jih bo treba reševati. Čim več nas bo skupaj, tem več bomo pomenili in tem bolj bomo sposobni delati in ustvarjati za narod.

Ni nas zelo veliko število v Avstraliji in ne pomenimo bogve kaj. Še manj pomenimo, če ostanemo raztreseni in razkropljeni. Zato nam mora biti dragocen vsak poedinec. Ena najvažnejših nalog za vsakega med nami — posebej pa še za slovenske klube — naj bi bila, da se povežemo v živo verigo, ki bo segla do najbolj oddaljenih kotičkov "busha" in potegnila osamljenca iz zapuščeni v eno ali drugo bolj strnjeno slovensko naselbino.

Kako bi prišli do seznama takih osamljencev? Kako bi jim našli zaposlitev v svoji bližini? Kako bi vzbudili zanimanje v nas vseh, da bi vsak iskal možnost zaposlitve za take v kakem večjem kraju? In seveda stanovanje. Ali ni v tem vprašanju kar cel program za slovenske organizirane skupine, klube in dušstva? Ali bi se mogel kdo lotiti tega dela? To bi strnilo našo skupnost in ustvarilo v njej varen pristan tistim, ki se je drugače bati, da bodo utonili v tujem svetu. — Zvonimir Hribar.

NAJIN ČAS JE MINIL

*Ko si šla čez polje,
nisem z vetrom te lovil,
odpusti mi, dekle,
najin čas je minil.*

*Zbral sem tvoje blede vence
in jih vse sežgal,
z ožganimi rokami
sam sem, vse sem žrtvoval.*

*Spet slepel bom v prahu
in moj dan bo krvaveč,
hočem, da bom prazen padel,
roč mi je bilo preveč.*

*Ko si šla čez polje,
nisem z vetrom te lovil,
odpusti mi, dekle,
najin čas je že minil.*

France Balantič.

SRCE V JESENI

*Kaj še nisi trudno, srce?
Zlomile niso te laži?
Kaj res še vedno upaš?
Čemu upiraš se resnici,
ki kruta, gola pred teboj leži?*

*Še vedno kot v mladosti sanjaš...
Prekipevaš od ljubezni do življenja,
goriš od vročih želja...
Saj plamen se gasi! Ti pa gradove
zidaš!*

Kaj ni ti še dovolj trpljenja?

*Srce, kako slabotno si in močno!
Kot nebo pomladno si zdaj jasno,
zdaj spet si temno kakor noč*

*oblačna.
Si bilo mrtvo včeraj od obupa,
prepolno upanja vzkipevaš danes.
Si z leti naučilo se trpeti?
Živeti z znajnem tem je krasno!*

Pavla.

ZAKAJ NIMAMO USPEHA?

VERJETNO JE ŽE vsakdo med nami večkrat premišljeval, zakaj slovenske organizacije v Avstraliji nimajo uspeha, ali vsaj ne takega kot ga imajo po drugih kontinentih. Odgovorov na stavljeno vprašanje je več, še več pa razlogov.

Slovenci že stoletja služimo tujcu in se preživljamo z njegovo milostjo, poleg tega pa s svojimi krvavimi žulji. Vedno tlačeni in neznančni po številu, smo bili od drugih bolj prezirani kot spoštovani. Tudi naš gospodarski položaj ni bil rožnat. Šole, tudi če so bile slovenske, so imele le malo slovenskega duha. Vzgjale so nas bolj za hlapce kot za Slovence. Cankar je upravičeno zapisal: „Hlapci, za hlapce rojeni . . .“ Vsiljene razmere so našo znano slovensko neslogo še poglobile in nadomestile narodnostno zavednost, v kolikor smo jo sploh imeli, s politično zakrknjenostjo. Doba poslednje vojne in revolucije je iz nas napravila nezaupljive in zaslepljene — po ozki stezi posamezniku prihajajočih idej — hodeče poedince.

Komu danes še zaupamo? Kdo nas more še povezati? Verjetno le Bog, če bi prišel med nas, a še tedaj bi se verjetno zgodilo, da „ga ne bi sprejeli.“

Vsi hočemo slovenske organizacije, hočemo svoje domove, zabave, pevska društva in ne vem kaj še. Toda kdo je pripravljen delati? Le malo, zelo malo jih je in še te, ki so, opljujemo in oblatimo, preden so z delom dobro

pričeli. To so naše želje po slovenstvu, to je naše delo za takozvano slovensko skupnost in vzajemnost v Avstraliji! In v tem smo vsi enaki — tu ni izjem!

Kdaj se mislimo spametovati, če na to sploh mislimo? Komur je vseeno, če Slovenci kaj imamo ali nimamo v Avstraliji, naj pusti vse skupaj pri miru. Ne bodimo kakor otroci, ki drug drugemu posajajo žebličke na stol. Pustimo ljudi, ki cenijo in ljubijo svojo domovino kljub temu, da so tako dalec od nje. Naj delajo nemoteno! Če jim nočemo pomagati, jih vsaj ne blatimo! Kritizira naj oni, ki dela in žrtvuje. Tak naj kritizira, kolikor hoče. Kritika je dobrodošla, če tudi je morda krivična. Bo že prišel odgovor.

♣ Združimo se kot Slovenci, drug drugemu enaki, ne kot gospoda in raja. V tujini bi si morali biti bratje, ne nasprotniki.

Preglejmo svoje vrste in odstranimo pleve in šleve! Le kdor se čuti Slovenca, naj ima mesto med nami. Naj bo vsakomur v čast, če ga zmerjajo s slovenskim „šovinizmom!“ Če bi imela Slovenija med revolucijo več takih, bi bila marsikatera bolečina prihranjena.

Na plan, Slovenci! Ne sramujmo se svojih mater in očetov! Pokazimo, da smo spoštovanja vredni narod in ne divjaško pleme, kot so nas nekateri v preteklosti že večkrat hoteli prikazati. Pred Bogom imajo vsi narodi iste pravice, pred svetom si jih morajo priboriti! — Gorazd J. Čuješ.

LEPA PROŠNJA NAROČNIKOM

V mesecu juliju mislimo razpostaviti ponovne opomine tistim, ki za letos se niso poravnali naročnine. Zelo zelo bomo hvalezni tistim, ki boste poslali naročnino pred koncem junija. Koliko dela in stroškov nam boste prihranili, Bog povrni ze vnaprej! — Uprava MISLI.

PESNIK FRANCE BALANTIČ

NOBENA PESNIŠKA ZBIRKA me ni tako pretresla kot zbirka pesmi Franceta Balantiča, ki jo je izdala Slov. Kult. Akcija v Argentini. Prejel sem nekaj izvodov pred kratkim.

Pesmi pokojnega Franceta je zbral in uredil dr. Tine Debeljak. Za opremo in risbe je pa poskrbela umetnica Bara Remčeva.

Že zunanja oblika zbirke — rdeče platnice in črni ovitki, barvna simbola ognja in smrti — nemo nakazuje ne le vsebino pesnikovega notranjega doživljanja ter izživljanja, temveč tudi njegovo resnično življenjsko usodo.

Ogenj in smrt sta dva glavna motiva vseh Francetovih pesnitev. "Pradoživetje" njegove pesniške predstave sveta, kot trdi dr. Debeljak v uvodu. In dostavlja:

"Tako je Balantič živel v simbolih ognja in pepela in tako tesno se je spojil z njim, da ne vemo, kje se začne pesniška vizija, kje krvava resničnost, ki jo je doživel predhodno v taki krutosti, kot bi je resničnejše ne mogel opevati po njej. To ni več Balantič mladostnik, to je pesnik-videc, kateremu je ogenj bilo življenje, pa ogenj tudi smrt."

Dejstvo, da je France Balantič zgorel 24. novembra 1943, ko so Dakijevi partizani zažgali Krajčovo hišo v Grahovem, daje njegovim pesnim še mnogo globlji pomen in dragocenost. Misel, da je 24 letni študent nosil v sebi vizijo lastne tragične usode in da je to svoje bolešno spoznanje, povezano z neizmernim dušnim trpljenjem, prelil v eno najbolj občutenih in doživetih pesniških zbirk, kar so jih poklonili slovenskemu narodu njegovi poetje, sili bralca, da doživlja s pesnikom njegovo trpljenje in smrt.

Balantičeve pesmi predstavljajo eno najdragocenejših pridobitev v našem slovstvu zadnjih desetletij. Z njo si je Balantič zagotovil mesto na vrhu slovenskega Parnasa, čeprav je umrl, ko je komaj začel

peti. Z njo prihaja med nas Balantič sam, njegov duh, ki nam odkriva svoje boleče srce. Srce, ki si kot vsako mladeniško srce, sploh vsako srce med nami, želi sreče, ljubeni, radosti.

Imel, Marjetica, sem deklico,
prinesla vsako jutro je poljub
in me z bogato rjavimi lasmi
zapredla v žarke sanjanih
obljub.

Toda komaj njegovo srce zahrepeni po življenju, že sluti, da njegovo življenje poteka v šumu in hrupu:

"Ne vem, zakaj sem na življenja
ženitnini —
morda sem padel kakor sveča iz
rok dekleta?"

Slutnja postaja vsak dan jasnejša in Balantič poje:

"Prerokbe že zore v dopoln-
njevanje...
O, kje si, ki na čelo dlan
polagaš,
posnemaš z ustnic vse metulje
sle
in njihov roznati upor
premagaš?"

Moj pograd naj po tebi
zadiši..."

Ura dopolnitve se bliža z naglico in Balantič hiti ujeti v spev zadnje spoznanje:

"In bom onemel!
Ko me v drči dni, ki še ostanejo,
hlodi mrzlih trupel zmanejo,
kdo iveri bo sežgal v pepel?"

In dospel je trenutek, ko je prišel tisti, ki je moral sežgati iveri mladega poeta, da se je dopolnilo, kar je njegovo srce spoznalo in izpelo:

"Goreti hočem sebi, novim
dnevom!
Že moja pesem v plamen se
spreminja.
Na naklu smrti srp pozvanja,
že v žoltem snopju groze
plapolam...
Naj bom še dolgo bakla nema,
ki potnikom samotnim v noč
gori!"

Zvonimir Hribar.

Z VSEH VETROV

DR. ANTE PAVELIČ, ustaški poglavnik, je dobil spet nekaj publicitete. Dne 9. aprila, ko se je vračal zvečer na svoje stanovanje (v Argentini), je počilo proti njemu iz zasede šest strelcev. Le dva sta ga zadela in lahko ranila. Titov poslanik v Argentini je kmalu potem znova zahteval od Argentine, da Paveliča izroči Titu kot vojnega zločinca. Ministerstvo za pravosodje je res pozvalo Paveliča na zaslišanje. Tedaj je poglavnik izginil in se je zvedelo, da je zbežal v Montevideo in tam zaprosil za politični azil. Ko to poročamo, še ni znano, če je bil tudi uslišan.

GRADIŠČANSKI HRVAT, Gregoric po imenu, je bil klican pred avstrijsko sodišče. Tožil ga je ogerski princ Estrehazi. Gregorič je zahteval, da se zagovarja v domačem jeziku, češ da ima za to vso pravico. Ker pa v Železnem, kjer naj bi se vršila razprava, noben sodnik ne zna hrvaški, naj bi se razprava prenesla v kak kraj, kjer sodnik obvlada hrvaščino. Višje

deželno sodišče na Dunaju je zahtevano odklonilo. Izgovor je bil, da si Gregorič lahko dobi tolmača. Tedaj se je Gregorič protožil na vrhovno sodišče, ki je zadnja inštanca v državi. Tu je uspel in izšel je odlok, da sme vsak član manjšinskih narodnosti v Avstriji rabiti pred sodiščem materni jezik in tako brez tolmača naravnost govoriti s sodnikom.

SLOVENC V ARGENTINI izdajajo čudno veliko število periodičnih tiskovin, listov in revij. Tednika sta: Svobodna Slovenija in Oznanilo. Dvotednik: Glas Slov. Kult. akcije. Mesečniki: Duhovno življenje, Katoliški misinjoni, Slovenska beseda, Vestnik domobrancev, Slovenska pot, Svobodna beseda, Nova mladina, Fantovska vez. Dvomesečnik je Družabna Pravda. Meddobje izhaja v šestih številkah na leto, večkrat je po več združenih. Izdajajo tudi Baragov vestnik in še nekaj drugih. Njihov tisk podpirajo svobodni Slovenci po vsem svetu, seveda ne v zadostni

meri. Ko bi ga mogli in smeli podpirati tudi Slovenci v domovini ...

DEŽ ne vzbuja velike pozornosti med ljudmi — razen če ga je preveč ali premalo. Avstralija je že cele mesece brez dežja in ko to pišemo, ni kar nič podobno, da bi bil na pohodu. Na vseh straneh izražajo veliko bojazen, da utegne nastati katastrofalna suša. Saj je malokatera dežela tako zelo odvisna od dežja kot ravno Avstralija. Po časnikih beremo te dni o silno suhih letih, ki jih je dežela doživljala pred nadavnim. Zadnjih deset let da je dež dosti redno prihajal in v veliki meri se ima Avstralija temu zahvaliti za svojo prosperiteto. Poprej so pa bila leta, bermo, ko si lahko na stotine milj potoval, pa nisi videl zelene bilke. Ob izsušenih mlakah in kotlah si naletel na kupe mrtvih trupel drobnice. Ljudje so trumoma bežali v mesta, da so si vsaj z importiranim živežem rešili življenje. Ob bojazni, da bi do podobnih stisk spet lahko prišlo, ko se dež tako

dolgo obotavlja, opominjajo bralce, naj se zavedajo, da trenutna prosperiteta Avstralije ni garantirana za nadaljnjih deset let ...

GEOFIZIČNO mednarodno leto se prične letos s prvim julijem. Vse mogoče znanstvene ustanove raznih narodov bodo sodelovale, da odkrijejo nadaljnje skrivnosti zemlje, ozračja, tajnih žarkov iz vesoljstva in podobno. Vsa taka odkritja bodo uporabili v praktične svrhe v zrakoplovstvu, radijskih oddajah, vremenskih napovedih in tako dalje. Študij zemeljskih in zračnih pojavov bodo osredotočili na Antarktiko, zemeljsko celino okoli južnega tečaja. Že zaradi bližine med Antarktiko in Avstralijo bo naš kontinent imel na teh preiskovanjih prav poseben interes. Od drugod bosta največje število znanstvenikov poslali v Antarktiko Severna Amerika in Sovjetija. Sodiijo, da bo celotno podjetje stalo najmanj 50 milijonov funtov. Avstralija sama pa računa, da bo prispevala kakih 150 tisoč.

NAROČAJTE BALANTIČA!

Dospela je iz Argentine zbirka pesmi pokojnega **FRANCETA BALANTIČA**, ki jo je uredil dr. Tine Debeljak. Obsega približno 200 strani in je najpoplnejša zbirka Balantičevih pesmi. Tine je s tem delom napravil eno največjih uslug slovenskemu narodu. Pa tudi mlademu pesniku, ki domovina o njem danes ne sme nič

vedeti. Pesnik je bil domobranec in je kot domobranec zgorel. Njegova pesniška zbirka je ena najlepših, kar smo jih dobili zadnje čase.

Naroča se pri poverjeniku S.K.A. za Avstralijo na naslov:

G. Zvonimir Hribar

30 Urana Rd.

Lavington-Albury, N.S.W.

Cena zbirki: vezana 30-0, broširana 20-0.

Slovinci

v Perthu in okolici!

Kupujte vse svoje potrebščine

največji trgovini Zapadne Avstralije

pri **BOANS-u**

SMEŠNICE

„Gotovo so ga obsodili vsaj na dosmrtno ječo, kaj?“

„Zakaj tako misliš?“

„Za umor žene in dveh hčer . . .“

„Motiš se. Dobil je samo teden dni v ječi.“

„Ni mogoče! In potem bo popolnoma prost?“

„To ravno ne. Jutri teden ga bodo obesili.“

„Slišim, da ste zelo dosti potovali po svetu. Ste videli Mont Blanc?“

„Videl. Pa samo toliko, kolikor ga gleda iz zemlje.“

„Ste si ogledali Vezuv?“

„Ogledal. Tudi ogrel sem se ob njegovem žrelu. Je bilo ravno precej mrz v deželi.“

„Ste bili pri Črnem morju?“

„Bil. Sem si z njegovo vodo nalpil nalivno pero.“

Ave Maria

je prelep verski mesecnik, ki prihaja iz Lemonta v Ameriki.

Povejenika za Avstralijo sta:

Rev. Bernard Ambrožič, 66 Gordon St., Paddington, NSW.

Rev. Bazilij Valentin, 19 A'Beckett, St., Kew, Vic.

Vse številke za 1956 so še na ponudbo.

List stane za vse leto po pošti £1.10.0.

Kdor ga osebno vzame pri poverjeniku, samo £1.0.0.

NAROČNINA MISLI — £1-0-0 letno

PORAVNAJTE NAROČNINO

Janko Urbanec

Kramlja

POJAČENJE smo dobili Slovenci v Sydneyu, ko je prispela 19. maja Klakočerjeva družina.

G. Klakočer je poznan ljubljanski novinar, kar prav gotovo pomeni pridobitev za MISLI. Kot pa slišimo, je vsa Klakočerjeva družina tudi muzikalna, zato upravičeno upam, da bodo svoje talente tudi delili z nami. Dobrodošli!

O NARODNIH NOŠAH ponovno. Gospa Vlasta Cergolova in gdčna. Tončka Vodopivecova, obe članici sydneyškega društva, sta že resno pri krojenju narodnih noš. To je vzpodbudilo če tretjega člana, štajerskega fanta Stanka Salobirja. Krojač po poklicu, je tudi on obljubil brezplačno skrojiti nekoliko moskih narodnih noš. Klobuke namerava preoblikovati iz črnih velurnih klobukov, kakršne nosijo avstralske šolarke.

Vsem, ki se zanimajo za krojenje noš, priporočam članek, ki ga je napisal v argentinskem Zborniku (1955) Marijan Marolt.

Po vsem, kar sem videl in slišal, sem prepričan, da vendar ni tako težka nabava noš; le začeti je treba.

HAMLETA sva si ogledala z ženo pred kratkim v "Elizabethan Theatre". Poleg "Macbetha" v Canberri nisem sicer videl v sedemletnem bivanju tukaj ničesar drugega na odru. Če pomislim, da me dokaj prijatelj v domovini zavida za priložnosti, slišati Sheakespeareja v izvornem jeziku, mi je nekam neprijetno. (Koliko pritožb iz vrst novih Avstralcev, da je to dežela brez kulture!)

Zdi se, da v življenju ne cenimo pogosto tega, kar nam je lahko dosegljivo. Danes mi je tudi žal, da sem tako malo potoval po naših krajih. Na planinah sem bil le dvakrat, Triglav pa sem videl le zdaleč.

MR. LAURIE SHORT, zvezni tajnik Avstralske Ironworkers' Union, ima na telesu in glavi več brazgotin, katere si je častno "pridobil" na burnih unijskih sestankih. Komunisti, ki se ga boje zaradi njegovega poguma, so ga ovirali z vsemi sredstvi: lažjo, goljufijo in pa — batino. Vendar je leta 1949 s pomočjo svojih "industrial grouperjev" zmagal. Agilen in razgledan, Short vodi to močno in premožno unijo s čvrsto roko. On je bil tudi tisti, ki je ostro in uspešno protestiral pri zvezni vladi, da ni zmagalo načelo takratnega (1956 l.) ministra za oborožitev, da je treba v neki tvornici najprej odpustiti nove Avstralce, ko je prišlo do splošnega odpuščanja. Unija pa je trdila, da naj bodo prvi odpuščeni tisti delavci, ki so prišli zadnji. Tako je tudi bilo.

Mr. L. Short je pomagal tudi več Slovencem, ko so iskali delo. Izjavil pa mi je osebno, da je zelo važno sodelovanje emigrantov v uniji. Ni dovolj le plačati članarino, za-

nemarjati pa sestanke, kjer maloštevilna, toda disciplinirana komunistična skupina šeuva k neredu in stavkam tudi takrat, ko bi se krivice dale rešiti na miren način.

Ker tudi sam pripadam isti uniji in se popolnoma strinjam z besedami tega delavskega voditelja, naj poudarim, da roka roko umiva. Pokažimo, da smo dobri tovariši na delu, zavedni unijonisti, ki se borijo za delavske pravice in proti komunizmu ne le z bededami, temveč tudi na industrijskem polju.

SVET IN MI. Odzval sem se povabilu, ki mi ga je izročil predsednik sydneyškega društva, da zastopam Slovence 5. maja v Nizozemski zvezi (Sydney). Bila je proslava obletnice osvoboditve Nizozemske izpod nemškega jarma 1945. leta. Po dveh kratkih in zbranih govorih — govor predsednika in pa francoskega konzula — katera nista vsebovala ničesar žaljivega za nemški narod kot tak, je sledila narodna himna in pa dvourni cocktail party.

Dr. Wouters, zvezin referent za informacije, ki je mnogo potoval in govori precej jezikov, me je pozdravil po slovensko. Povedal mi je, da je bil pred vojno v Sloveniji in celo obdoval pri pokojnem slovenskem banu dr. Marku Natlačenu, katerega so komunisti 1942 ubili.

Med drugimi zastopniki raznih narodnosti, katerim sem bil predstavljen, je bil tudi bivši poljski konzul grof Ponicky, ki je predsednik Protikomunistične zveze narodov izza železne zaves, v katero logično vključujejo tudi narode Jugoslavije. Med drugim je grof Ponicky tudi izrazil željo, da bi videl zastopnike (ali pa vsaj opazovalce) Slovencev v tej zvezi.

Verjamem, da nisem sam, ko predlagam: čas je, da se spoznamo z zastopniki drugih narodov in pokažemo, da smo, čeprav majhni. Sicer pa ne bodimo užaljeni, kadar nas ne le tujci, temveč tudi pripadniki slovanskih narodov zamešajo s Slovaki, če ne celo s kom drugim.

O SLOVENSKEH ZANČKAH sem čital v Melbournškem "Vestniku". Dobra zamisel; še boljša bi bila, ko bi se Melbourne posvetoval z drugimi društvi in bi vsi skupaj razpisali majhno nagrado za izdelavo osnutka v MISLIH. Bilo bi nesmiselno imeti raznovrstne slovenske značke po Avstraliji. Moj predlog je, da naj značka vsebuje slovenski grb na belo-modro-rdečem ščitu. Brez napisov ali kratic, ker bo tako lahko predstavljalo ne le določeno organizacijo, klub ali društvo, temveč slovenski narod kot tak.

Tudi je važno, da bo značka izdelana razločno in iz dobrega materiala. Čim manjša; tem okusnejša bo.

Izpod Triglava

PRI ADLEŠIČIH v. Beli Krajini so odkrili v zemlji na bregu Kolpe velike zaloge marmorja. Že pred leti so našli marmor tudi v Gradacu, istotako v Beli Krajini, in ga začeli izkoriščati. Poznavalci marmora trdijo, da je ta, ki so ga zdaj slučajno, našli, veliko boljši od onega. Bajse se lahko meri z najboljšim marmorjem kjerkoli v Evropi.

POSTOJNSKA JAMA je začela svojo letošnjo sezono prve dni aprila. Letos prvič vozijo po njej nove akumulatorske lokomotive. Pričakujejo veliko obiskovalcev iz vseh krajev Evrope in tudi od drugod. Lani je vsega skupaj prišlo na ogled v jamo do 150.000 ljudi, blizu ena tretjina iz inozemstva. Obiskovalci so bili iz 74 držav. Največ je bilo Nemcev, potem Avstrijcev, Angležev in Francozov. Iz Egipta je bil samo eden, imel je pa čedno spremstvo. Saj tisti eden ni bil nihče drug kot diktator Nasser. Tudi nekaj!

SKAKALNICA V PLANICI je preteklo zimo videla mnogo inozemskih gostov. Prišli so tekmovalci iz osmih držav in vseh tekmovalcev je bilo 33 najboljših evropskih skakalcev. Tekmovalci iz Vzhodne Nemčije je postavil nov rekord — 124 metrov. Tekme se vrše vsaka tri leta. Evropa ima samo tri take skakalnice: Obersdorf, Koeln in

Planica. Tekme prireja mednarodna smučarska federacija.

V BRDIH na Goriškem so ustanovili kmetijsko zadržno zvezo, kakor jih ustanavljajo po vsej Jugoslaviji. Zveza obeta obnoviti v nekaj letih vse brdske vinograde. Tudi razširila bo njih povčino za blizu 400 ha. V nove vinograde bodo sadili rizvanec, ki daje do 200 hl na ha. Gradijo tudi veliko zadržno klet, kamor bodo kmetje vozili grozdje. Že letos bo deloma uporabna. Kmetje se te kleti boje, ker sodijo, da bo treba grozdje prodajati Zadrugi po zelo nizkih cenah. Bodočnost bo pokazala, v koliko je ta bojazen upravičena.

V LJUBLJANSKI OKOLICI komunistična organizacija slabo stoji, tako ugotavlja Janez Vipotnik v "Priročniku za mlade komunistične aktiviste". (Klic Triglava.) Manjka naraščajo, per mladi nočejo v partijo. Življenjski standard se je nekaj let nazaj iz meseca v mesec nižal, zavoľjo tega večje nerazpoloženje pri ljudeh. Vipotnik pravi dalje: "Biti komunist je v teh razmerah za marsikoga postalo nezaželeno in celo nekateri člani Zveze komunistov so se prestrašili, pobegnili iz borbenih vrst in se prenehali boriti za tiste ideale, ki so jih pripeljali v Zvezo komunistov".

ČE STE SE PRESELILI,

sporočite na naslov MISLI spremembo takole:

Moj stari naslov.....

 Moj novi naslov.....

 Moje ime (krstno in družinsko).....

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO!

Publisher: SLOVENE CHAPLAINCY
 66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.
 (za cerkvijo St. Francis na Oxford Street)

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd., 71-75 Regent St., Sydney, for the Publisher, Slovene Chaplaincy, 66 Gordon St., Paddington, N.S.W.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Warrigamba Dam:—Končno sem vendar postal naročnik našega lista MISLI! Samega sebe me je sram, da nisem imel poprej zadostnega zanimanja, zaspanosti pa preveč. Imam pa tudi izgovor, da sem bil poprej v Tasmaniji in nisem nič vedel za list v maternem jeziku na petem kontinentu. Ko sem pa prišel v NSW, sem list zagledal pri enem svojih znancev. Dal mi ga je čitati in takoj sem ga rad imel. Za naročbo na svoje ime se pa le do zdaj nisem odločil. Zato bom z naprej bolj zvest. Ugibam, če je še veliko takih "slovenskih src" med nami. Rekel bi, da jih je. Treba jih bo zbuditi iz spanja. Za zgled nam naj bo neki Hrvat, ki je naročen na MISLI in je celo dal prispevek za Slovenski Dom. Rekel je, da ima rad slovensko družbo, ker se Slovenci ne prepirajo med seboj in so prijazni do vseh. Zdaj apeliram na one, ki se drže ob strani, naj postanejo naročniki in dajo podporo Slovenskemu Domu. Kjer je dobra volja, se da mnogo narediti. List MISLI je še skromen, pa z večjo podporo in bolj bogatim sodelovanjem lahko postane pravo ogledalo nas vseh, ki bomo ponosni naj. Pozdravlja *Lojze Mlakar*.

(Lojze, iskrena hvala za priloženi dar v sklad: 5-0-0!)

VICTORIA

Dookie:—Kot strela z jasnega je padla predme žalostna vest od doma: Umrli je Žitarjev Joža iz Češnjic nad Podnartom — župnik Vovk-zadet od kapi. Pokopali so ga v Ovsisah. Več tisoč ljudi ga je s solzami spremljalo na božjo njivo. Poročilo od doma dostavlja: "Kaj bo, toliko mladih duhovnikov umrje, novih maš pa tako malo..."

Vidim ga pred sabo kot je bil leta 1933 ob slovesnosti dveh novomašnikov-bratrancev: Drakovega Lipeta in Obramovega Franceta. Večer za večerom so dekleta pletla vence iz smrekovih vej. "Nocoj pride tudi Žitarjev Joža", so si neki dan pravile z velikim pričakovanjem. Pa je zvečer res prišel, še bogoslovec. Bil je tako družaben, da se je vse zbralo okoli njega. Skedenj je bil kar premajhen. Pripovedoval je zanimivosti, da so dekletom prsti zastali. Potem je stopil na vzvišeno mesto in dirigiral pesmi. Sam je pel tako navdušeno da je poprijel za njim tudi največji čmernež. Pozno zvečer se je nenedoma zresnil in začel rožni venec. Nihče se ni uprl. Takega imam pred očmi. — Med vojno je živel v Srbiji. Bil je tudi dober pisatelj. Med vojno je Slovenčeva knjižnica izdala njegovega "Bucka", ki se je ob njem vsak do solz nasmejal. Po vojni je pisal večinoma krajše reči z resno vsebino. Počivaj v miru, dobri Žitarjev Joža!—*J. Maček*.

Chiltern:—Od vseh strani se oglašajo Slovenci in dopisujejo v MISLI. Pa sem se tudi jaz odločila, da napišem par vrstic. Korajža velja! Napak ne bo manjkalo, pa bodite tako dobri in popravite. Naša vasica Chiltern je majhna in uboga, toda to nas ne moti. Živimo v miru, ne pa brez skrbi. Sedaj smo tu tri slov. družine. Dne 8. maja so prišli med nas Peganovi iz Južne Amerike. Ravno pravočasno,

da bodo za botre. Komu pa? Mulerjev Peterček je dobil sestrico Stankico. Ko pišem te vrstice, je stara šele en dan, ime ima pa že zagotovljeno. Peganovi žele dobiti MISLI. Tople pozdrave.—*Lumbarjevi*.

SOUTH AUSTRALIA

Wayville:—Nekoč mi je urednik napisal, da nas menda ne bo vrag vzel, če bodo MISLI kako jezikovno pomoto natisnile. Se strinjam. Ali zdaj so možje v Sydneyu staknili najnovejši slovenski pravopis in ga smatrajo za čisti evangelij. To pa med manj vernimi povzroča očitno zgago. Prav gotovo je, da niti v Avstraliji ni primerno tiskati rovtarsko slovenščino. Ali zmerna količina rovtarstva bo listu prej v prid kot v škodo. Potrebujemo domače pristnosti brez novinarskih trikov. Naj bi bralci v glavnem sami prispevali material za stolpce. Isti si zamišljamo kot vrsto skupnega in vzajemnega javnega pisma. Prislunhiti strunam srca je bolj zaželeno kot pa biti suženj mrzle črke. Ljudje okornega peresa so neredko uglajene srca. Njihove misli in vesti so zanimive, tople in doživete. Naj bi preko lista našle pot do vseh nas. Ali taki ljudje so občutljivi in bodo umolknili, če boste preveč gledali na črke in vejice. Pravopis gotovo ni nepotreben. Grdo je, če se v spisu drenjajo izrazi, ki bi jih moj učitelj, pokojni dr. Ivan Pregelj, dobitno odklonil. Besede: novinar, naklada, zapad, partija, storiya... gotovo niso niti slovenske, niti književne. V Ljubljani smo imeli vsako leto novinarski ples, ali tam niso izhajale nobene novine. Nakladali smo hlode in sode, časnike samo v prevozne namene. Pri nas sonce zahaja, dočim menica ali zastavljena ura včasih žalostno zapade... Nekoč sem v svojem prispevku MISLIM uporabil besedo "praznično ruho". To mi je urednik brž popravil v "praznično obleko", češ da je "ruho" tipična jugoslovanščina. "Obleka" je gotovo uporabna beseda, tudi sam jo navadno rabim, ali se vedno čudim njeni sličnosti z nemško besedo Anzug, ki ji je služila za kopito. Ruho pa je prav gotovo slovenska beseda. Podedoval sem jo po stari materi, ki ni poznala niti ene srbohrvaške ali turške besede. S takimi kot smo mi, ima ubogi urednik prav gotovo nevhvaležno in često tudi trpko nalogo. Boriti se mora z našo trdoglavo modrostjo, našo občutljivostjo, grdo sršenostjo, z našimi človeškimi in pravopisnimi zmotami. Ali prav na dnu srca imamo tudi nekaj dobrega zanj: tiho priznanje in iskreno željo, da ga podpremo. Tudi takrat, ko ga s kamenjem obmetavamo. —*Jernej Hlapec*.

WEST AUSTRALIA

Perth:—Izvajanja g. Urbančiča v članku "Novinarski kadet" so mi zbudila spomin na naslednji dogodek: Pri majhnem omizju v ljubljanski gostilni je pred nekaj leti izjavil predsednik zelo važnega sindikata: Mi pravimo, da na zahodu ni svobode tiska, češ; časopisje je v rokah kapitalistov. Ven-

dar moram priznati, da na zahodu siromak, ki ne more povedati svojega mnenja v časopisju, lahko napiše na pisalni stroj ali kar z roko več pisem ali letakov, gre na ulico in jih razda mimoidočim. Tako vendar lahko zbudi zanimanje javnosti za svojo stvar, pa se mu zaradi tega nič hudega ne zgodi. To seveda pri nas v sedanji demokraciji ni mogoče. Preden bi tak siromak razdelil prve letake, bi bil že v zaporu, in gorje mu, če je hotel napasti režim ali režimskega človeka. O naših političnih vrhovih sploh ne govorim. Torej je pač jasno, kje je več svobode. Tako je izjavil ta predsednik. Razumljivo, da ne morem navesti njegovega imena, zakaj za svoje pošteno mnenje bi bil mož hudo kaznovan.—*Priča*.

Perth:—Par besed tistim v tujini, ki ne vedo, če so Slovenci ali Italijani. Bratje, očistite se hlapčevstva in pred nikomer se ne ponižujte! Ostanite Slovenci do konca dni! Črni laški fašizem se zopet pojavlja in to v svobodnem svetu. Naj mu nihče ne nasede! Posega tudi po Slovencih. Bodimo pozorni!—*Janez Ambrožič*.

"PLANINKA" v Brisbanu

NA VELIKONOČNI PONEDELJEK v popoldanskih urah smo se odzvali povabilu na 11. redni občni zbor tukajšnjega društva "Planinka". Na žalost udeležba ni bila tako velika kot je bilo pričakovati. Poročili začasnega upravnega odbora, tajnika in blagajnika, za preteklo poslovno dobo sta bili zeti na znanje. Iz tajnikovega poročila je razvidno, da je imelo društvo ob koncu preteklega leta 31 plačujočih članov, družin in samec. Če pa štejemo tudi poedine družinske člane, narase število na nekaj preko 70. Pa tudi ta številka ni dovolj velika za število Slovencev pri nas. Mnogi, žal, stojijo ob strani ali se pa sploh ne zanimajo za slovenske zadeve. Društvo je imelo v preteklem poslovnem letu 7 družabnih večerov, ki so imeli večji ali manjši uspeh.

Ko so prišle na dnevni red volitve novega odbora, so vsi navzočeni soglasno odobrili zaupnico dosedanjemu odboru in mu poverili upravo društva še za eno poslovno dobo. Pred volitvami so sprejeli sklep, da se osnuje ožji in širši upravni odbor. V ožjem so:

Predsednik: Anton Kranjc,

Tajnik: Janez Primožič,

Blagajnica: Kristina Plut.

V širši odbor sta poleg imenovanih prišla še Jože Košorok in Vladimir Koman.

Zborovanje se je vršilo mirno in dostojanstveno. Odbor naproša vse dosedanje člane in članice, da ostanejo društvu še nadalje zvesti. Dobra volja odbora, še tako iskrena, ne more voditi do uspeha, če ni podpore od strani članstva. To je predsednik izrecno poudaril v pozdravnem govoru, ko se je zahvalil odbornikom in vsem poedinim članom in članicam za požrtvovalno delo v prid slovenske skupnosti v Brisbanu. Zahvala je na mestu, zakaj nikakor ni majhna reč, poleg svojega poklicnega dela žrtvovati del prostega časa za slovenske zadeve.

Preko MISLI pošiljajo Slovenci iz glavnega mesta sončne dežele iskrene pozdrave vsem rojakom in rojakinjam v Queenslandu in vsej Avstraliji. —*Janez iz Brisbana*.

V SKLAD MISLI DAROVALI

Po £6-0-0 *Lojze Mlakar*; po 2-0-0 *Neimenovana, F. J. Bresnik, V. Erzetič*; po 1-0-0: *I. Slavec, I. Kavčič, J. Bratovič, M. Pleterski, J. Ficko, S. Andrejašič, Š. Toplak, J. Klavara, Al. Jereb, Justa Costa, K. Možina, Neimenovan, L. Martin, B. Knežič, S. Trošt, E. Kowalska, T. Klinar, I. Goričanec, A. Klančič, Neimenovana, St. Pevc, F. Bergles, P. Kersikla, I. Koren, J. Krajnc, S. Škorc, F. Podbevšek, M. Valentinčič, O. Gabrič, M. Abram, E. Miglič, D. Sinigoj, D. Stanič, F. Tomšič, I. Plesničar, Danica Cek.*

Po 10-0: *R. Petek, J. Lyschenko, J. Podboj, A. Slavec, G. Jug, J. Bogataj, M. Kunc, R. Kofol, A. Drmota, J. Urbančič, L. Tušek, L. Pirnat, G. Marinovič, I. Celigoj, I. Brenčič, F. Bregantič, I. Hvala, J. Kovačič, P. Gorkič, K. Levstek, A. Rusjan, L. Maršič, F. Konečnik, S. Šubic, F. Lampe, M. Samsa, A. Kirn, D. Skoberne, A. Pašič.*

Vsem pristržna hvala in Bog plačaj. Priporočamo se še za nadalje tem in vsem drugim.

SLOVENSKI KROJAČ

se priporoča za izdelovanje kvalitetnih moških oblek in ženskih kostimov.

Gene solidne: za moške £22-20; za ženske £12-16.

Emil Petrič, 27A Charles St., Woolloomooloo, Sydney.

„Elite“

Slovenci v Melbournu in okolici!

Ne pozabite, da lahko naročite obleko pri slovenskem krojacu. Izdeluje po zelji in najnovejši modi obleke za moške in ženske. Ugodne cene, tudi na odplacilo. Nudi vam tudi lepe srajce iz švicarskega blaga, kravate in podobno.

JA4758

JOZEF SERNEL

JA4758

55 BRUNSWICK STREET, FITZROY, MELBOURNE, VICTORIA

High-class Ladies and Gent's Tailor. Exclusive European styles.

IZ SLOVENSKE DUHOVNIŠKE PISARNE

„AMERIKANSKI SLOVENEČ“ poroča o slovenski naselbini Steelton, država Pennsylvanija. Zdi se nam vredno, da ponatisnemo. Ni samo to, da z zanimanjem beremo, kako se imajo Slovenci po drugih krajih. Morda se bo kdo ob tem branju tudi nekoliko — zamislil in primerjal...

Dopis se glasi:

Malo preveč skromni so ti naši Slovenci v Steeltonu, četudi žive poleg glavnega mesta države Pennsylvanija. Steelton je namreč predmestje Harrisburga.

Slovenska naselbina v Steeltonu bo stara kakih 60 let. Odkar ima svojo faro, bo kmalu poteklo 50 let. Pokojni Father Ažbe jo je ustanovil v čast sv. Petru. Poprej so Slovenci imeli skupno cerkev s Hrvati. Začel je Ažbe v društveni dvorani. Ob nedeljah je bila tam služba božja, med tednom pa župnijska šola, kjer so sprva poučevale slovaške sestre.

Father Luka Gladek, ki je nasledil Ažbeta, je pozidal farno šolo in dobil za učiteljice slovenske sestre iz Lemonta. Šola se je začela res pravočasno, prav takrat kot fara. Šola je naredila med načimi ljudmi v Steeltonu čudeže. V naselbini ni nobenega protiverskega društva in noben brezverski časopis nima vstopa v slovenske hiše. Slovence, ki v Steeltonu ne hodijo redno v cerkev in ne prejema zakramentov, bi lahko naštel na prste ene roke. V naselbini ni enega otroka, ki bi ne hodil v katoliško šolo, bodisi v ljudsko ali višjo (High School).

Odkod so Slovenci v Steeltonu doma? Od dveh skrajnih koncev

naše domovine so prišli sem. Največ jih je iz Bele Krajine okoli Metlike, ostali so iz Slovenske Krajine ali Prekmurja. Redki so, ki so od drugod prišli. Vsega skupaj naselbina kakih 200 družin. Tudi tu rojeni Slovenci se zvesto držijo svoje prvotne fare, četudi dorašča že tretji rod. Držijo se vseh starih slovenskih navad.

V začetku posta letos je bila v fari 40urna pobožnost. Za to priliko je prišel v faro slov. misijonar p. Odilo. Vsako jutro in vsak večer so ljudje napolnili cerkev. Že ob pol šestih je bila prva maša s pridigo. Z veseljem so poslušali božjo besedo v materinskem jeziku. Veselje se je dvignilo do viška, ko je zadonela slovenska pesem iz vseh grl. Sicer pa na koru itak vsako nedeljo še zmerom samo slovensko pojejo.

Krona vsega je bila sklepna pobožnost v torek zvečer. Slovesno potrkavanje je vabilo nanjo. Vsakdo bi mislil, da imajo v Steeltonu kakšne stare navdušene zvonarje. Ne! Pritrkavajo mladi, tu rojeni fantje. Za nobeno ceno ne bi tega opustili. Najbolj navdušeni potrkachi so Bratinovi „dečki.“ Bratinova družina je dala svoji fari župnika Rev. Bratino, ki je pa vodil faro le nekaj kratkih let. Že štiri leta po novi maši je nanagloma umrl.

Za Rev. Bratino je prišel na faro v Ameriki rojeni Slovak: Rev. Menko. Letos bo obhajal že 20letnico svojega bivanja med Slovenci v Steeltonu. Je jako delaven in uvideven. Priučil se je kar dobro nešemu jeziku in obdržal vse naše lepe slovenske navade v cerkvi. Z največim veseljem zapoje

ob praznikih tudi naše litanije. Ob večjih slovesnostih povabi v faro slovenskega duhovnika. Postavil je že tudi nov samostan za sestre in že poprej lepo župnišče. Te lepe nove stavbe zavzemajo skoraj en cel blok. Nedavno je dokupil še zemljišče za bodočo farno dvorano. Farani rade volje prispevajo za vse take naprave.

Fara sv. Petra v Steeltonu se ponaša posebno z mogočnim ljudskim petjem. V tem daje krasen zgled vsej škofiji. Na sklepu 40urna pobožnosti je bilo 40 sosednih duhovnikov. Kar strmeli je nad lepim petjem, ko je pela vsa cerkev med procesijo in za blagoslov, za slovo pa: Oznanil je angelj. Ves večer so potem duhovniki samo o tem petju govorili.

Slovincem v Steeltonu vsa čast in priznanje! — Misijonar.

BERILO ZA BINKOŠTI

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi učenci skupaj na istem kraju. In nastal je nanagloma iz neba šum kakor prihajajočega silnega vetra in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. Prikazali so se jim jeziki kakor plameni in se porazdelili in obstali na slehernim po eden. In napolnjeni so bili vsi s Svetim Duhom in so začeli govoriti v drugih jezikih, kakor jim je dal Sv. Duh izgovarjati. Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje izmed vseh narodov pod nebom, bogaboječi možje. Ko je nastal ta glas, se je zbrala množica in se zavzela, ker jih je vsak slišal govoriti v svojem jeziku. Vsi so strmeli in se čudili, rekoč: Glejte, ali niso vsi ti, ki govore, Galilejci? Kako da slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo se rodili: Parti, Medi, Elamljani in kateri bivajo v Mezo-

potamiji in Judeji in Kapadociji, Pontu in Aziji, Frigiji in Pamfiliji, Egiptu in libijskih krajih pri Cereni in kateri so iz Rima — slišimo jih v naših jezikih oznanjati velika dela božja. (*Dej apostolov*, 2.)

SYDNEY!

Druga nedelja v juniju pade letos na binkoštni praznik. Naša služba božja kot po navadi ob pol enajstih v spodnji cerkvi sv. Patricka, Grosvenor St. blizu Wynyard postaje. Pred mašo spovedovanje.

Sv. maša bo za padle protikomunistične žrtve v domovini za 12. obletnico velikega pokolja.

Po maši bomo spet zapeli litanije Matere božje, ko je ravno tako velik praznik. Pri odpevanju naj vsa cerkev sodeluje.

BLACKTOWN

Tudi v Blacktownu so izrazili željo, da bi kdaj pa kdaj imeli *pete litanije*. Ker bo v petek poprej novi praznik MARIJE KRALJICE, bomo zapeli litanije po maši v nedeljo 2. junija, ki je prva v mesecu. Vsi sodelujte!

WOLLONGONG

Mesec junij ima *pet* nedelj, tako bodo rojaki v Wollongongu in okolici spet prišli na svoj račun.

Slovenska služba bo v nedeljo 30. junija v katedrali kot navadno. *Ob petih popoldne*. Pred mašo eno uro spovedanja.

Upamo, da ne pride kaj vmes kot se je zgodilo v marcu ... Žal!

POZDRAV IN BODRILO

SESTI APRIL 1957! Ta dan si bomo zaznamovali in zapomnili, zakaj tega dne smo ustanovili Kulturni krožek Slovenskega društva v Sydneyu. Dogodilo se je nekaj posebno važnega in pomembnega. Priklicali smo življenje — tisto življenje, na katero smo tako dolgo zaman čakali, tisto življenje, ki ga ni hotelo biti ... Zdaj je na poti, zdaj prihaja v nas in med nas. Zavedamo se velikega pomena, ki ga ima ta dogodek za nas vse. Zavedamo pa se tudi, da je pred nami naloga, ki bo zahtevala od nas veliko dobre volje, vztrajnosti in potrpljenja. Z veseljem bomo vzeli vse to nase, z veseljem bomo šli na pot, v posebno čast si bomo šteli, da smemo sodelovati.

Podoba je bila, da smo že čisto okameneli. Štrena je bila zamotana. Bili smo podobni človeku, ki ima zdrave in čvrste noge, s katerimi bi bil zmožen zdržati najtežji marš in premagati največje strmine, pa si je vtepel v glavo, da ne more hoditi, da ga noge ne nesejo. Pripoveduj mu, kolikor hočeš, prepričaj ga in mu dokazuj — ne verjame, da bi lahko stopil na noge, in sedi tam kot hlood. Ne verjame, nima zaupanja, ves kisel je ... Tako se nam je godilo pri našem pozivljanju na kulturno delo: Saj ne bo nič, kako na naj, kdo pa bo,

MEJNIK

saj ne moreš — ali boš res? Seveda boš! Je že dogovorjeno.

Vrtnarice in vrtnarji, to so vaši opravki-rože se bodo sadile in zalivale. Treba nam je nekaj rož na mizi in oknih. Kaj cvetja pred našo hišo. Za okras in lepoto, da se okitimo in ozaljšamo. S tem se bomo postavljali in ponašali, to nam bo v ponos. Pridite nas kaj pogledat, boste videli, kako lepo imamo pri nas ... Na ogled bomo vabili, koleselj bomo zapregli, vse se mora svetiti! Tako bo, kadar bo stopilo v nas in med nas življenje. Kulturnemu krožku naš pozdrav!

NEKAJ NA SRCE

Jemo zato, živimo — ne živimo dato, da jemo. Mnogo je danes med nami takih, ki "živijo zato, da jedo". To je sicer močno narobe, pa niso sami krivi. Kaj počneš? Delam, jem in spim ... Tak človek bo čisto gotovo ob svojem času začutil potrebo, da se česarkoli loti in oprime, in če se ne bo spomnil ničesar pametnega, bo začel pač kaj drugega. Vzrok je bil, da je ta človek začutil, kako *prazno* je njegovo življenje, in je hotel to praznino na kakršenkoli način zadelati in zamašiti ...

Kako prazno, enolično in brez vsebine je življenje mnogih med nami! In tako naj bo življenje ljudi, deklet in fantov v najlepših letih! Razmere, katerim dostikrat sami ne poznajo izvora in vzroka, so jih prisilile, da so vzeli slovo od toplega domačega ognjišča, potrgali družinske vezi in odšli za boljše srečo v nepoznan tuji svet. Tukaj ni toplega ognjišča, ni dragih domačih. Po težkem in napornem delu se vrnejo v tesno izbo in še tisto morajo dostikrat deliti z drugimi ... Mnogi med njimi so šele nedavno prišli med nas, vsi še dišijo po domovini, odseva jim z lic in žari jim iz oči. Naša zala dekleta, naši čvrsti fantje! Le k nam, le z nami, pridite v Dom, vpišite se v društvo, pristopite h Kulturnemu krožku! Tukaj bomo ohranili in negovali vse tisto, kar vam je doma razveseljevalo duha in srce: Lepe pesmi, igre, poskočnice in mnogo drugega.

Vabimo vas s srcem, želimo vam dati nekaj za srce. Človek bi včasih potoval daleč, da bi zopet slišal toplo, domačo prijateljsko besedo. So ljudje na svetu, od katerih je težje dobiti prijazno besedo kot od skopuha cekin. Zakaj bi si mi ne bili tukaj lepo prijatelji — dobri,

nesebični, širokogrudni? Srce zahteva svoje, hoče k svojim. Kar je našega, to je samo naše. Noben zvon ne poje tako kakor tisti od Sv. Jošta nad Kranjem. Nobena pesem ni milejša kot je naša s svojo rahlo otožnostjo: "Kaj ti je, deklica, da si tak žalostna?" ... Drugim morda ne pove veliko, tebi in meni pove vse ... Slovincem sije sonce vse drugače. Isto sonce, pa vendar sije nam drugače. Zato, ker smo drugačni ljudje! (Pride še.) — *Andrej Traven*.

OPOZORILO

ŽE ZDAJ je čas, da si naročite knjige DRUŽBE SV. MOHORJA V CELOVCU za leto 1957 (Koledar za 1958).

Cela kolekcija knjig vas stane £1/0/0. Lahko pošljete to vsoto na MISLI ali prinesete osebno v Slovensko pisarno v Baragovem Domu, Sydney. Sprejeli smo **POVERJENIŠTVO** za VSO Avstralijo na prošnjo iz Celovca.

Naročniki bodo prejeli naročene knjige NARAVNOST iz Celovca okoli Božiča 1957. **HITITE** z naročanjem! — P. Bernard, Drago Ilijaš.

OGLASNA DESKA SLOVENSKEGA DRUŠTVA, SYDNEY

SOVRAŽEN ČLOVEK JE STORIL . . .

Tako je odgovoril evangelijski gospodar, ko so ga vprašali, odkod ljulika med pšenico.

Sovražen človek je storil tudi to, da se slovenske zabave v Paddington dvorani ne morejo vršiti več po stari navadi. Štiri leta, morda pet, je šlo vse gladko in ni bilo nobenih sitnosti zaradi gasenja žeje. Ni bilo tožnika, ni bilo sodnika. Zdaj se je na žalost našel sovražen človek — morda jih je bilo več — ki je čutil potrebo, da pokliče oblast . . .

Ni dvoma, da je bilo to narejeno z namenom, da se preprečijo nadaljnje zabave in se s tem naredi velika škoda Slovenskemu društvu in posredno Slovenskemu Domu.

Na vas je, rojaki in rojakinje, da pokažete: Ne damo se omalodušiti zaradi take zlobe! Toliko let smo z veseljem prihajali v lepem številu na te zabave, to hočemo nadaljevati, četudi bo zdaj nekoliko sitnosti.

Apeliram na vas vse, da se ravnate po novih odredbah, ki jih najdete v tej številki glede zabav v Paddington dvorani. Treba je samo nekaj dobre volje, pa, pa bo zloba sama sebe po zobeh tolkla. Ne dajte se omalodušiti zaradi sovražnosti, ki so omejene na maloštevilne osebe, prihajajte še dalje na zabave, ki so sedaj pod vodstvom Slov. društva!

P. Bernard Ambrožič
častni preds. Slov. društva

V Sydneyu se mudi te dni g. Alfonz Marolt iz Snowy Mountains. Poleg tega, da je Alfonz vnet pevec, je po poklicu vodni inštalater. Slovenski dom ga je tako navdušil, da je rade volje obljubil, popraviti

in preurediti vodno napeljavo in kopalnice v Domu.

Hvala Bogu, klavir že tudi imamo. Nekod ga je iztaknil in "dostavil" v Dom naš pater. Da ne bo izgovorov, pevci!

Štirinajstletni Tomaž Lajovic, sin našega predsednika, je tudi po svoje prispeval za Dom. Tomaž, ki se uči slikarstva pri našem poznem umetniku g. Stanku Rapotcu, je tudi nadarjen rezbar. Kot na mig je izrezljal iz lesa miniaturno znamenje Križanega, ki ga tako pogosto srečujemo na slovenskih poljih.

SYDNEY!

SYDNEY!

ZIMSKA ZABAVA

v Paddington Town Hall
na binkostno nedeljo 9. JUNIJA
Zacetek ob 6. zvečer

Za jedaco bo poskrbljeno, PIJACO PRINESITE S SEBOJ!

Rezervirajte mize pisмено ali po telefonu: Slovenski Dom, 121 Queen St., Woollahra. — FB1085.

NA SVIDENJE.
Slov. društvo.

Darilo bo obogatilo zbirko slovenskih tipičnosti na polici v društveni pisarni.

Išče se g. Jože Čuješ, ki je skritiziral zemljevid Slovenije na steni v društveni pisarni zaradi narodnostnih mej, katerih umetnik ni naznačil. Hvala, g. Čuješ! Se popolnoma strinjamo. Kot slišimo, ste obljubili prinesiti točne meje na papirju. Nestrpno čakamo.

KNJIŽNICA V DOMU

Vse kaže, da bomo v prihodnji številki že povedali, kdaj bo odprta

za izposojanje. Urejevanje gre dosti dobro od rok. Na žalost pa nimamo veliko knjig in še manj denarja za nabavo novih.

Nujno se priporočamo za knjige, da jih poklonite knjižnici, pa tudi za denarne darove za nabavo novih. Že naprej najlepša hvala!

Vlasta Cergol.

PEVCI IN PEVKE!

MOŠKI ZBOR je v načrtu za bližnjo bodočnost pod vodstvom g. Klakočarja. Možje in fantje, ki bi sodelovali, ste povabljeni, da pridete v Slovenski Dom v petek zvečer, 7. junija ob pol osmih.

ŽENSKI ZBOR ima svoje vaje ob nedeljah popoldne ob štirih — prosimo točnosti. (Mešani zbor pride na vrsto ob svojem času.)

RESEN POZIV ROJAKOM

Večini med vami je že znano, da smo imeli ob koncu povelikonočne zabave težave z oblastmi. Ni bilo slučajno. Nimamo dokaza, kdo jih je klical, imamo pa dovolj dokazov, kdo je s tem vnaprej grozil.

Na prihodnji zabavi, dne 9. junija, ne boste mogli dobiti za žejo v dvorani, morali boste tekočino prinesiti s seboj. Nabavite si jo že dan poprej. Če ne bo ostala dovolj mrzla, boste led našli na mizah.

Vedite, da se le pod tem pogojem naše zabave morejo nadaljevati. Upam, da ste toliko naklonjeni Slovenskemu društvu, da si boste z dobro voljo naprtili to dodatno breme.

Apeliram na vas vse tudi za velikodušno darovanje v škatlo pri vratih. Že zadnjič ste dali društvu lepo zaupnico, ko ste nametali v škatlo 130 funtov, kar je precej več kot običajno. Gotovo boste nadalje še boljše razumeli stisko društva in se še lepše izkazali. Na svidenje dne 9. junija na naši zimski zabavi!

Milivoj Lajovic,
predsednik Slov. društva.

„Takah ogromnih komarjev pa še svoj živ dan nisem videl. Vso noč nisem zatislil očesa. Zakaj ne denete mreže na okno?“

„Čemu? Saj so po vseh kotih mišje pasti. Ko pa pravite, da so komarji ogromni.“

„Zakaj je med vsako vojno tako brž pomanjkanje mesa?“

„Nič čudnega. Ovce gredo na fronto, teleta v strelske jarke, svinje sede po pisarnah, volji se preselijo v vladne palače.“

ZABAVA V PADDINGTONI DVORANI V NEDELJO 9. JUNIJA — Rezervirajte: Slovenski Dom: FB 1085

V SMRLINJU

Narte Velikonja.

XVI.

Moro je na Vseh vernih duš dan hodil ves zamišljen po sobi v šir in dolž. Prikrit gnev je bliskal v njegovih očeh in čudna oprezujoča skrb mu je ležala na obrazu.

Psed njim je ležala na mizi odpsta majhna rdeča knjižica, popisana z raznimi številkami.

„In me bodo res izgrizli!“ je stisnil pesti in šel spet po sobi gor in dol. Ciničen izraz okoli ustjen je pričal o jasnem spoznanju, da je stvar zaigrana. Že dalj časa je s strahom opazoval, da njegovo vino več ne vleče, da je krčma čimdaje bolj zapoščena in da pijejo pri njem kvečjemu še na kredo ali pa le njegovi delavci.

Les v gozdu je gnil, cene so padale. Ker ni bilo mogoče teasti, so mu tesači odpovedovali. V tramih so namreč našli železje in žeblice. Nihče mu ni mogel povedati, odkod je to. „Za eno noč je bil naprosil Žizna in Škvarčo, da sta mu stražila. Drugi dan so ju našli zvezana s hrbti skupaj, sedeča na panju, polživa pod vrečo, ki so jo jima nataknila na glavo. Vreča je bila Morova. Zvesta stražarja nista vedela, kdo ju je zvezal. Na vsako vprašanje sta odgovorila:

„Strahovi!“

Moro je čutil, da živi njegov sovražnik v zemlji, da se bori proti nevidnemu napadalcu, ki je v zraku. Zato je bil njegov obraz teman in zamišljen. Čimbolj je motril svoj položaj, tem bolj se mu je zapiral izhod. Upniki so že naganjali in le s težavo jih je tolažil. Še malo rahlo upanje je živelo v njem, ko je gledal, kako je počasi plazi v Smrlinje pomanjkanje.

„Sila bo pritislila tesače,“ je modroval.

In povrh tega še Zvirik. Od zadnje nedelje se je ponavadi tiščal

v koto za ognjiščem in srepa kakor izprašujoča vest motril zdaj Polonco zdaj Mora.

Prejšnji večer je bil prijel hčer za roko in ji zapretil, da jo ubije ali pa odpelje.

Moru ni bilo za deklo, toda bal se je škandala. Polonca ni hotela iz hiše; visela je na Lahu kakor klop in se ni zmenila za grožnje. Dekle je z naravno instinktivnostjo spoznala, kako je vsa odvisna od Morove volje. Zato se ga je držala.

Tisto jutro je sama s strahom zapazila, da Moro nekaj pripravlja, da ga nekaj skrbi in da je nenavadno zamišljen.

Ves dan je iskala prilike, da se z njim dogovori, a ji ni šla beseda iz ust. Parkrat je šla skozi sobo: kakor bi jo nekaj zbadlo, se ji je vsakrat zdelo, ko se je ozrla skozi okno. Na hruški pred hišo je visel še otep slame iz slamnatega moža, ki ga je nekdo odnesel na drevo. Slamnati mož, župnikova pridiga in vedenje očetovo so bili ustvarili neznošen in nejasen položaj, ki ga je morala razvozlati.

Moro pa je slonel ob mizi in računil. Iz omare je izvlekel listnico in prešteval bankovce. Njegovo lice je bilo vedno bolj mračno, čimdalje je strmel v številke v knjižici in denar na mizi.

„Venči,“ se je končno ojunala.

Moro se je ozrl nejevoljno.

„Venči moj,“ je ponovila in stopila čisto k njemu, „povej, kdaj uredi val?“

„Pusti me na miru!“ jo je osorno zavrnil. „Ali nimaš drugih skrbi?“

„Glej,“ je poudarila, „tako ne more dalje. Ljudje me ne pogledajo, oče nori, ko je pijan, in tudi jaz moram vedeti, kako je.“

„Kako je, kako je!“ se je hripavo zasmel. „Pametna bodi in ne bodi nestrpna!“

„Jaz hočem vedeti, ali me boš vzela ali ne!“ je bruhnilo iz nje s silnim poudarkom.

STANDARD PAKETI

slovenske tvrdke: Dr KOCE, G.P.O. Box 670, Perth W.A.

Standard paketi omogočajo hitro ekspedicijo. Tekom 48 ur po prihodu naročila v Trst se paket že odpremi v domovino, tako je sedaj zagaran-tirana najhitrejša dostava paketov Vašim dragim doma.

Vsi paketi so sestavljeni v smislu carinske uredbe, tako so oproščeni uvozne carine. Na vsak paket se pa mora plačati takoimenovana carin-ska in odkupninska taksa. Kdor želi, naj doda za plačilo teh taks 14/-, za katere bo prejemnik paketa dobil doma na roke izplačanih 800 dinarjev, tako bo lahko plačal takso in mu bo še nekaj denarja ostalo. K vsakemu paketu se lahko dodajo 1 do 3 pari Nylon nogavic najboljšee vrste po ceni 11/6 za 1 par.

V domovino pošiljamo vsa zdravila, tekstilije in tehnične predmete po najugodnejših cenah. Tako dobite na primer dobro Steyer-Puch kolo za £19.0.0.

I. STANDARD PAKETI PO POŠTI

St. 21 2 kg kave Santos Ia, 2 kg sladkorja kristal, 0½ kg čaja Ceylon, 0½ kg popra v zrnju,	St. 26 3 kg kave Minas Ia, 10 kg sladkorja kristal, 0½ kg popra v zrnju, 0½ kg čaja Ceylon,
4½ kg £3-3-6	13½ kg £5-8-6
St. 22 1 kg kave Minas Ia, 3 kg sladkorja kristal, 0½ kg čaja Ceylon, 0½ kg popra v zrnju,	St. 27 1 kg kave Minas Ia, 10 kg sladkorja kristal, 2 kg riza Carolina Helios, 0½ kg popra v zrnju, 0½ kg čaja Ceylon,
4½ kg £2-3-6	13½ kg £4-0-0
St. 23 3 kg kave Santos Ia, 3 kg sladkorja kristal, 3 kg riza Carolina Helios,	St. 28 2 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 5 kg riza Carolina Helios, 1 kg rozin,
9 kg £4-12-0	18 kg £5-7-10
St. 24 1 kg kave Santos Ia, 5 kg sladkorja kristal, 3 kg riza Carolina Helios,	St. 29 3 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 2½ kg (5lbs.) svinjske masti, 2 kg olja olivnega, 0½ kg rozin, 0½ kg popra v zrnju,
9 kg £3-0-0	18 kg £7-12-6
St. 25 2 kg kave Santos Ia, 3 kg riza Carolina Helios, 3 kg sladkorja kristal, 0½ kg rozin, 0½ kg popra, 0½ kg čaja,	
9 kg £4-9-10	

„Ali sem dejal, da te ne vzamem?“

„Ne, nisi; zato pa zdaj povej, kdaj me vzameš!“ mu je ovila roke okoli vratu.

Moro se je je otrešel in vstal.

„Kdaj? Zdaj te ne morem; moje stvari ne stojijo sijajno. Fantje nočejo tesati in to zaradi tebe. Samo zaradi tebe. Ob les sem in pogodbe ne morem držati. Celo Smrlinje se je zaklelo proti meni in jaz naj se ženim!“

„Torej me ne boš vzela!“

„Pa te ne bom vzela, če si že tako sitna,“ se je obregnil, jo odrinil od sebe s surovo kretnjo, zaklenil denar in knjižico v omaro in šel iz sobe.

Polonca se je ugriznila v ustnice, obstala nepremično na mestu in ni rekla besedice. Le če bi bil videl njene bliskajoče oči bi bil spoznal, da je v njih obup. Razumela je, da je varana. V prvem hipu ji je prišla misel, da bi mu planila v obraz, toda spomnila se je, da bi jo zapodil. V nji je vzplalo sovraštvo in gorka želja po maščevanju.

Naenkrat je oživela, obraz se ji je razlezel v obupno zasmehljiv izraz. Stopila je v čumnato in oblekla svojo najlepšo obleko.

„Čakaj, vrag! To boš drago plačal!“ je siknila, odprla nato z nožem omaro, potegnila denar iz nje in se izmuznila iz hiše.

„To boš drago plačal!“

Moro je prišel že ob temi domov. Ognjišče je bilo mrtvo, Zvirka ni bilo doma.

„Torej sta šla, oba sta šla! Hvala Bogu, da sta šla!“ se je namehnil in čutil toplo zadovoljnost; prižgal je luč, natočil si vina, odrezal kruha in kos klobase.

„In še poceni sem se je otrešel!“ je modroval. „Da bi vse šlo tako posrečilo!“

Na vratih se je prikazal Zvirka z velikim kolom v rokah in trkal po pragu odločno in neizprosno:

„Nocoj pa pojdeva!“

Moro je začudeno gledal, nato stopil v njeno čumnato, kjer je bilo vse razmetano. Mimogrede se je ozrl v omaro, planil bliže in segel v predal:

„Prokleta cundra, vse je odnesla!“

(Dalje.)

II. STANDARD PAKETI PO ŽELEZNICI

St. 30 1 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 3 kg riza Carolina Helios, 1 kg olja olivnega, 0½ kg čokolade, 0.150 gr popra v zrnju, 0.100 gr čaja Ceylon,	St. 37 2 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 10 kg bele moke 00, 10 kg spagetti Ia, 5 kg riza Carolina Helios, 4½ kg (10lbs.) svinjske masti, 1 kg olje olivno, 1 kg rozin, 1 kg mila za pranje, 0.500 gr čokolade švicarske, 0.200 gr čaja Ceylon, 0.200 gr mila Palmolive, 0.100 gr popra v zrnju,
18 kg £5-17-6	45 kg £10-9-6
St. 31 1 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 5 kg riza Carolina Helios, 5 kg bele moke 00, 1 kg olje olivno, 2½ kg (5lbs.) svinjske masti, 0½ kg rozin, 0.100 gr popra v zrnju, 0.100 gr čaja Ceylon, 0.050 gr cimeta v prahu, 2 kom vanilije,	St. 38 3 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 15 kg bele moke 00, 5 kg spagetti Ia, 5 kg riza Carolina Helios, 2 kg psenicnega zdroba, 3 kg olje olivno, 1 kg rozin, 0.500 gr mila Palmolive, 0.250 gr čaja Ceylon, 0.250 gr popra v zrnju,
25 kg £6-0-0	45 kg £11-0-0
St. 32 2 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 5 kg riza Carolina Helios, 5 kg bele moke 00, 2½ kg (5lbs.) svinjske masti, 1 kg rozin, 0½ kg čokolade švic, ½ kg čaja Ceylon, 0½ kg popra v zrnju, 0½ kg mila Palmolive, 0½ kg kakao holandski,	St. 39 45 kg bele moke 00, 10 kg sladkorja kristal, 17 kg svinjske masti, 3 kg kave Santos Ia, 5 kg riza Carolina Helios, 5 kg spagetti Ia, 1 kg rozin, 0.500 gr čokolade švicarske, 0.200 gr čaja Ceylon, 0.200 gr popra v zrnju, 0.100 gr cimeta v prahu,
25 kg £8-7-0	87 kg £14-15-0
St. 33 3 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 10 kg bele moke 00, 1 kg rozin, 0½ kg čokolade švicarske, 0.100 gr popra v zrnju, 0.100 gr čaja Ceylon, 0.100 gr cimeta, 0.200 gr Palmolive,	St. 40 17 kg svinjske masti, 10 kg sladkorja kristal, 10 kg bele moke 00, 5 kg riza Carolina Helios, 5 kg spagetti Ia, 1 kg kave Santos Ia, 1 kg rozin, 2 kg mila za pranje, 0.500 gr mila Palmolive, 0.250 gr čaja Ceylon, 0.250 gr popra v zrnju,
25 kg £6-16-0	52 kg £11-10-0
St. 34 1 kg kave Minas Ia, 10 kg sladkorja kristal, 10 kg bele moke 00, 1 kg rozin, 5 kg riza Carolina Helios, 5 kg spagetti Ia, 1 kg olja olivnega, 2 kg mila za pranje, 0½ kg mila Palmolive, 0½ kg popra v zrnju, 0½ kg čaja Ceylon,	St. 41 22½ kg bele moke 00, 17 kg svinjske masti, 10 kg sladkorja kristal, 5 kg riza Carolina Helios, 3 kg kave Santos Ia, 1 kg rozin, 0.250 gr popra v zrnju, 0.250 gr čaja Ceylon, 0.500 gr mila Palmolive, 5 kom. vanilije, 5 kg spagetti Ia,
35 kg £7-5-0	64½ kg £18-15-0
St. 35 2 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 5 kg bele moke 00, 1 kg rozin, 5 kg riza Carolina Helios, 5 kg spagetti Ia, 4½ kg (10lbs.) svinjske masti, 2 kg olje olivno, 0.100 gr popra v zrnju, 0.100 gr cimeta v prahu, 0.100 gr čaja Ceylon, 0.200 gr mila Palmolive,	St. 42 45 kg bele moke 00, 17 kg svinjske masti, 1 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 5 kg riza Carolina Helios, 2 kg mila za pranje, 1 kg rozin, 0.500 gr čaja Ceylon, 0.250 gr popra v zrnju, 0.200 gr mila Palmolive,
35 kg £9-10-4	83½ kg £14-10-0
St. 36 2 kg kave Santos Ia, 10 kg sladkorja kristal, 10 kg bele moke 00, 5 kg riza Carolina Helios, 5 kg spagetti Ia, 1 kg rozin, 0½ kg čaja Ceylon, 0½ kg čokolade, 0½ kg kakao holandski, 0.200 gr popra v zrnju, 0.050 gr cimeta v prahu, 0.200 gr mila Palmolive, 5 kom. vanilije,	St. 43 45 kg bele moke 00, 17 kg svinjske masti, 62 kg £9-0-0
35 kg £8-13-2	St. 44 90 kg (2 vreci) bele moke 00 £9-0-0
	St. 45 17 kg svinjske masti £5-5-0
	St. 46 83½ kg £14-0-0
	St. 47 3 pare NYLON DUPONT Ia, £1-15-0

Zastopnik firme za N.S.W.:

MR. R. OLIP, 44 VICTORIA ST., POTTS POINT, SYDNEY